

**Всички православни
славянски народи честват
Св. Св. Кирил и Методий**

**Честито Възнесение
Господне – Спасовден!**

стр. 5

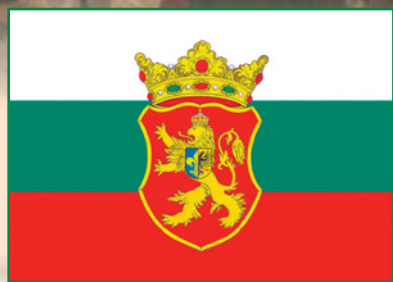

ВЕСТНИК НА БЪЛГАРИТЕ В СЪРБИЯ

Братство

ГОДИНА VI • БРОЙ 129 • 27 май 2022 година • Безплатен екземпляр • Основател: НАЦИОНАЛЕН СЪВЕТ НА БЪЛГАРИТЕ В СЪРБИЯ

ISSN 2466-4707

novo.bratstvo.rs

стр. 3

В Босилеград тържествено бе отбелязан 24 май - Денят на светите братя Кирил и Методий

**Много добри и стабилни
двустранни отношения**

стр. 2

**Около 1,3 милиона динара за
залесяване и затревяване**

стр. 7

„Танц с Европа” и в Цариград

стр. 6

Линейка, асансьор, пералня...

стр. 7

**Селскостопански производители от
Босилеградско на панаира в Нови Сад**

стр. 12

**Мощи на светите братя Кирил и
Методий за първи път в България**

С благословието на Негово светейство Софийски митрополит и Български патриарх Неофит и на Светия Синод на Българската православна църква, както и с разрешението на Вселенския патриарх Вартоломей и Свещения Кинопис на Света гора в Атон, частици от мощите на светите братя Кирил и Методий за първи път бяха в България. За тяхното съществуване мнозина и не подозираха.

От 80-те години на миналия век те се съхраняват в Светогорския манастир Есфигмен, където са върнати от Римокатолическата църква на Солунската архиепископия.

От Света гора мощите преношуваха в Гигинския манастир „Св. св. Козма и Дамян“, откъдето тръгнаха с кортеж към София и с литийно шествие бяха внесени в столичния храм „Св. Неделя“, където

бяха изложени на всенародно поклонение до 25 май.

„Ще имаме възможност в продължение на 48 часа да се поклоним автентично на част от ръката на Св. Кирил Славянобългарски и това са две частички от ребрата на Св. Методий, Архиепископ моравски. А тук, в средата има и една, макар и малка частица от Светия животворящ кръст Господен. Това, което сме ние днес – сега, всъщност започва именно с делото на тези двама Солунски братя и за нас е велика благодат и радост, че можем да ги посрещнем тези свети мощи. За пръв път излизат извън Гърция след тяхното възвръщане и за първата православна и славянска страна е България, което е важно и символично“, каза Архимандрит Никанор, игумен на Гигинския манастир.

С.Дж.

ИНТЕГРИРА МУЛТИКУЛТУРАЛНОТО РАЗВИТИЕ МЕЖДУ СЪРБИЯ И БЪЛГАРИЯ

Портал
far.rs

FAR

ФАР

MULTIMEDIJALNI INTERNET PORTAL
NA BUGARSKOM I SRPSKOM JEZIKU

MULTIMEDIJEN PORTAL
NA BULGARSKI I SRBSKI JEZIK

Среща на министрите на външните работи на Сърбия и България в Брюксел

Много добри и стабилни двустранни отношения

Министърът на външните работи на Сърбия Никола Селакович миналата седмица проведе среща в Брюксел с министъра на външните работи на България Теодора Генчовска, това е публикувано в сайта на Министерството на външните работи на Р Сърбия.

Констатирайки, че двустранните отношения са много добри и стабилни, а политическият диалог е развит и интензивен, министър Селакович подчертава, че е необходимо да бъде поставен акцент върху засилването на икономическото сътрудничество между двете страни.

Министър Селакович отбелязва, че една от приоритетните области на сътрудничеството между България и Сърбия е енергетиката и посочва възможности за укрепване на инфраструктурното, трансграничното и регионалното сътрудничество.

Селакович благодари на България за подкрепата за европейската интеграция на Сърбия и покани министър Генчовска на официално посещение, посочва се в съобщението на Министерството на външните работи на Р Сърбия.

П.Л.Р.

Проява в КИЦ „Цариград“

105 години от погрома в Босилеградско

По повод 105 години от погрома в Босилеградския край, призиван от злодеянията на четата на известния сръбски воевода Коста Печанац, в КИЦ „Цариград“ се състоя фото-документална изложба, автор на която е историкът доцент д-р Ангел Джонев. Освен него на откриването говориха и водачът на КИЦ „Цариград“ Небойша Иванов, водачът на КИЦ „Босилеград“ Иван Николов, представителят на Сдружение „Глас“ от Босилеград Александър Димитров, както и генералният консул на Р България в Ниш Димитър Цанев.

Погромът се е състоял на 15 и 16 май 1917 година. Убити са 38 души в населените места Горна Любота, Долна Любота, Босилеград, Топли дол, Църнощица, Долна Ръжана, Горна Лисина и Долна Лисина. На трима убити не са били установени имената. Стигнало се и до опожарявания, като голям брой на жилища в посочените места са унищожени напълно или пък са станали негодни за обитаване.

За наваксване на щетите, които по това време са преценени на 2,5 милиона лева, българската държава, в чиито граници по това време са били посочените населени места, е отделила един милион златни лева.

От изказванията на почти всички говорещи на изложбата изпъкна констатацията, че немилите събития в Босилеградско не трябва да се забравят, че злодеянията по време на военните съткновения между българския и сръбския народи в историята са вършени и от двете страни, както и това, че между двата народа трябва да настъпи истинско и искрено помирение.

Представени бяха 15 пана със снимков материал, легенди за тях, както и информации, отнасящи се до това немило събитие от миналото.

Освен в Босилеград и сега в Цариград, изложбата е представена и в няколко града в България.

Б. Димитров

Вучич: Предстои тежка зима

Сръбският президент Александър Вучич предупреди, че следващата зима ще бъде най-тежката в света през последните 70 години и онова, което е сигурно, ще липсва храна, енергия ще има достатъчно, но ще бъде много скъпа.

Според Вучич около 25% от хората по света ще гладуват през зимата, но у нас няма да има такива проблеми. Президентът каза, че в Сърбия не трябва да се повишава цената на тока, защото и гражданите, и държавата няма да могат да понесат това увеличение.

Пред ТВ Първа на въпроса какво очаква от руснаците по време на новите преговори за газ държавният глава каза, че очаква нормална цена, но най-важното е да има. В този смисъл той заявява,

че българският премиер му е обещал, че няма да създава проблеми за транзита на газ.

С.Б.

Рап група от Украйна е тазгодишният победител в „Еurovision“

Украинската рап/фолк група „Kalush Orchestra“ с песента „Стефания“ спечели тазгодишното издание на певческия конкурс „Еurovision“. Украйна спечели победата с общо 631 точки. На второ място се класира Великобритания с 466 точки, а на трето – Испания с 459 точки. Това е третата победа на Евровизия за Украйна след 2004 г. и 2016 г.

На финала в италианския град Торино сръбската представителка Констракта спечели петото място.

Българската песен тази година - Intentions на Intelligent Music Project не се класира за финала, като отпадна още на полуфиналите.

С. Бойкова

Нови антикризисни мерки на българското правителство

В условията на безпрецедентна криза, породена от войната в Украйна, българското правителство донесе пакет антикризисни мерки в подкрепа на гражданите и бизнеса.

Пенсиите ще бъдат осъвременени от 1 юли вместо със заложените сега 6,1%, със средно 20 %. Това включва твърдо увеличение на всички пенсии със 60 лева и допълнително процентно увеличение. По т. нар. швейцарско правило от 1 октомври ще бъдат преизчислени пенсиите на 770 хил. български пенсионери, като ще се преизчисли сумата за всеки пенсионер със 100% от нарастването на средноосигурителния доход или 100% спрямо инфлацията от 2008 г. насам, в зависимост от това кой е по-високият размер на пенсията за конкретния пенсионер.

Решенията ще доведат до увеличение с над 55% на минималната пенсия, която в началото на миналата година беше в размер на 300 лв., а от 1 юли ще бъде 467 лв. От Министерския съвет на Р България посочват, че за предходните 12 години пенсиите са се увеличили средно с около 100 лв., а новите мерки ще доведат до увеличение от 167 лв. в рамките на година.

„Мерките представляват възможност да подкрепим най-уязвимите, които в момента са в най-голям риск от ефекта на инфлацията, и младите семейства с деца. Фокусираме се специфично върху

горивата и електрическата енергия“, заяви българският премиер Петков. Той определи пакета като „безпрецедентен“ и добави, че стойността му е около 2 млрд. лв.

В подкрепа на семействата с деца, като дългосрочна мярка се предвижда да бъде увеличен размерът на данъчното облекчение за деца от досегашните 4500 лв. на 6000 лв. годишно. Антикризисният пакет предвижда компенсация заради високите цени на горивата. Всички граждани до края на годината ще имат право на отстъпка в размер на 25 ст./л. за бензин А95, както и за дизел, метан и пропан-бутан.

По отношение на отоплението се предвижда в срок от една година ДДС за парно и топла вода да бъде 9%. На същия процент ще бъде намален ДДС за природен газ за крайни потребители/битови нужди за срок от 1 година. Освобождават се от акциз електроенергията, природният газ, метана.

Минималната работна заплата в страната остава без увеличение. В момента минималната работна заплата е 710 лева. И синдикатите, и социалният министър, и част от партиите във властта настояваха за увеличение поне с 50 лева от 1 юли. Финансовият министър остана категоричен обяснявайки, че за това няма да има средства в бюджета поне до края на годината.

С.Дж.

В Босилеград тържествено бе отбелязан 24 май - Денят на светите братя Кирил и Методий

По случай празника Босилеград посетиха вицепрезидентът на Република България Илияна Йотова и българският посланик в Сърбия Петко Дойков.

Тържествата по повод 24 май - Деня на светите братя Кирил и Методий, на българската просвета и култура и на славянската книжовност, в Босилеградско започнаха сутринта с празнична литургия в черквата „Света Троица“ в село Извор, която отслужи свещеникът отец Зоран Стоянов в присъствието на ученици от ОУ, които изучават вероизповедание, заедно с преподавателите си.

След това в организация на Община Босилеград, Националния съвет на българското малцинство в Сърбия, ОУ „Георги Димитров“, Гимназията, Центъра за култура „Босилеград“ и Спортния съюз на Община Босилеград, в черковния двор бе изнесена съвместна културна програма, в рамките на която ученици от двете училища рецитираха стихове, посветени на светите братя, а танцовите формации към Центъра за култура „Босилеград“ и Спортното дружество „Младост“ се изяха с български народни хора. На събитието присъстваха кметът Владимир Захариев, председателят на НС на българското национално малцинство в Сърбия Стефан Стойков, директорите на ОУ и на Гимназията Снежана Апостолов и Владимир Григоров, учители, ученици и граждани.

В словото си кметът Владимир Захариев посочи: „В този уникален ден, на това централно свято място, братята Кирил и Методий ни посочват пътя към знанието. Винаги се гордеем с нашето българско потекло и с това, че пазим корените си. Ние тук сме хора с две сърца - едното ни е майка България, в която са родени нашите предци, а другото е нашата държава Сърбия, която ни гарантира правата да живеем и да работим

тук от 1919 година“, изтъкна той. Захариев напомни още, че тази уникална черква са построили нашите баби и деди през далечната 1836 година, а за първи път през 1996 година благодарение на Министерството на културата на Република Сърбия и на общината е ремонтиран покривът. През 2014 и 2015 година с дарения от Р България и със средства на общината, възлизащи общо на около 30 хиляди евро, е направена реконструкция на вътрешната мазилка на храма. Планираме и реконструкция на Килийното училище, което е построено през далечната 1834 година, а за която цел в общинския бюджет вече са предвидени 1,5 милиона динара. Надявам се много скоро този обект да бъде реставриран и да започне да привлича туристи. Честитя празника на всички граждани, ученици и учители. Дано в бъдеще царува мир и дано спре войната, понеже мирът няма цена. Бъдете живи и здрави!“, изтъкна кметът.

В обръщението си председателят на НС на българското малцинство в Сърбия Стефан Стойков честити празника от името на Националния съвет и от свое лично име на всички ученици, просветни и културни дейци и им пожела здраве, лични и професионални успехи, благоденствие и пожела „да живеем в мир, което в днешно време е много важно“.

След това в основното училище се състоя училищно тържество под название „Словото - красота и истина“. Училищният хор изпълни химна на празника „Върви народе възродени“, а ученици рецитираха стихотворения на български и на сръбски език. На тържеството присъстваха и пенсионирани през последните години учители, на които училището връчи награди.

По случай празника на официално посещение в Босилеград около обяд пристигнаха вицепрезидентът на Р

България Илияна Йотова и българският посланик в Белград негово превъзходителство г-н Петко Дойков. Те най-напред посетиха КИЦ Босилеград. Вицепрезидентът Йотова посочи: „Няма нищо по-естествено от това да бъдем заедно на 24 май. За разлика може би от много други празници 24 май е ден, в който забравяме конфликтите, различията помежду си. Това е общ празник на всички българи по целия свят“, подчерта тя.

На срещата с председателя на КИЦ Иван Николов и присъстващите граждани Йотова изтъкна, че „Българското национално малцинство е записано в Конституцията на Република Сърбия. Това е първата стъпка, втората е пълноценната реализация на правата на нашите сънародници. Диалогът е единственият път за изчистване на нерешените въпроси, за да вървим напред двата народа и двете държави“. Тя подчерта, че българската държава стои зад техните интереси.

По време на срещата в КИЦ граждани представиха проблемите, за чието решаване очакват помощ от българ-

ската държава. Йотова пое ангажимент до месец президентството да организира среща в София с представители на малцинството по поставените въпроси. Вицепрезидентът подари на КИЦ книги на български автори.

Йотова посети и пресклуба на БТА в Босилеград, а по време на посещението бе обсъдена подготовката на бизнес форум в Босилеград с представители на българската и сръбската държави с цел създаване на възможности за икономическо развитие на Босилеградско.

Според протокола вицепрезидентът Йотова и посланикът Дойков след това посетиха Гимназията, където бяха посрещнати от директора на училището Владимир Григоров, учители и ученици. На тържеството по повод празника заедно с тях присъстваха и кметът Владимир Захариев и председателят на НС Стефан Стойков. В речта си директорът на Гимназията Владимир Григоров благодари на България за финансовите средства, които тя отпуска на училището за реализацията на проектите за подмяна на дограмата и ремонт

на водопроводната и канализационната мрежи.

Обръщайки се към учителите и учениците, Йотова посочи: „Българите по-рано от всички славянски народи започнали да четат на своя език, пише Паисий Хилендарски за славянските първоучители Кирил и Методий в „История славянобългарска“. Тази година отбелязваме 260 години от „История славянобългарска“ и 300 години от рождението на Хилендарския монах. В българските земи се родиха свещените букви, на които днес пишат над 300 милиона, от България се разпространиха книжнина и култура към останалия славянски свят“, изтъкна тя и благодари на учителите за всеотдайната им дейност. „Вие не само преподавате знания, вие създавате хора, всявате светлина в душите на нашите деца“, подчерта вицепрезидентът. Тя подари на директора на Гимназията позлатен медал с кирилските букви, а като подарък от него получи монографията -

„80 години Гимназия в Босилеград“.

С приветствени думи към гостите, учителите и учениците се обърнаха и кметът Владимир Захариев и председателят на НС Стефан Стойков. В словото си Захариев между другото изтъкна, че празникът на българската просвета и култура и на славянската книжовност трябва да ни сплотява и изрази надежда от следващата година в Босилеград да честваме празника всички заедно, без разделения.

В продължение на тържеството ученици от Гимназията се представиха със стихотворения на български и на сръбски език и музикални изпълнения на китари.

Илияна Йотова и посланик Дойков поднесоха цветя и се поклониха пред паметника на Васил Левски в града, а след това присъстваха на празничната програма, която КИЦ „Босилеград“ организира в двора на Изворската черква. В поздравителното си слово пред църквата председателят на КИЦ Босиле-

град Иван Николов подчерта важноста на празника и значението на село Извор. „Днес се намираме пред останките на първото килийно училище в Краището, в което са се учили много наши сънародници, някои от тях са успели да овладеят самите върхове на науката и изкуството в тогавашните европейски университети. Тук се е учил и един велик български поет и защитник на правата на българите в Кралска Югославия - Емануил Попдимитров. Именно затова е важно да се връщаме отново и отново тук на извора в село Извор и да си даваме сметка откъде сме тръгнали и накъде вървим. Реставрацията на тази черква, на килийното училище, на прекрасните къщи от 19 век, откриването на граничен пункт на Славчето - това би трябвало да е истинската задача на европейската програма за трансгранично сътрудничество между България и Сърбия. Това би било полезно, не само за спасение на Краището, но и за нови, искрени и приятелски българо-сръбски отношения и за

европейското развитие на Р Сърбия“, посочи Николов.

В речта си пред Изворската църква вицепрезидентът Илияна Йотова посочи: „Родолюбиви българи, които са имали чудната способност да виждат напред в бъдещето, преди почти 2 века са създали тук килийно училище, защото са знаели, че само чрез просвета и култура може да има напредък. Няма друга държава в света с празник на буквите. Свещените кирилски букви са нашата история, памет, но и бъдеще. Портретите на светите братя бяха неизменна част от битките ни за свобода. Мечовете от желязо записват дати в историята, духовният меч на словото пише вечност“, каза тя.

В празничната програма, подготвена от отдел „Култура“ към Столична община София, участваха вокалната формация „Български гласове“ и ученици и учители от 55-ото Средно училище „Петко Каравелов“ от София.

П.Л.Р.

Празникът на славянските първоучители и просветители

Всички православни славянски народи честват Св. Св. Кирил и Методий

На 24/11 май българският народ и целият славянски свят почитат Светите равноапостоли и просветители Кирил и Методий. Този ден се утвърждава през Възраждането като важен ден от празничната система на българите – Ден за почит на светите братя Кирил и Методий - създатели и разпространители на първата славянска азбука - глаголицата. Те са канонизирани като светци за превода и популяризирането на Библията на старославянски език и за разпространяване на християнството сред славяните. Обявени са за спокровители на Европа заедно със Св. Бенедикт от папа Йоан Павел II.

От 9 декември 2020 г. в Р България, след гласуване в Народното събрание, празникът е официално преименуван от „Ден на българската просвета и култура и на славянската писменост“ на „Ден на светите братя Кирил и Методий, на българската азбука, просвета и култура и на славянската книжовност“.

Възникването на старобългарската азбука и на славянската писменост е свързано с делото на двамата първоучители Кирил и Методий и на техните ученици, а също така с политиката на Византия и България за влияние над балканските и среднодунавските славяни. От 855 до 862 г. двамата братя обитават и работят в манастира „Св. Полихрон“ в Мала Азия, съставят първата славянска азбука – глаголица и започват превода на богослужебните книги заедно със свои славянски ученици. Те имат най-високо византийско образование, познават добре славянския език, тъй като са родени в Солун от майка славянка, (Методий е роден през 815 г., а по-малкият брат Константин през 826 г.). Приближени са на императорския двор – Методий заема високата длъжност архонт, а Константин Философ участва в две държавни мисии – при сарацините през 855 г. и при хазарите през 860 година. Заради своите обширни знания по-малкият от братята

си спечелва прозвището Философ.

През 851 г. Константин Философ бива изпратен от управниците на Византия със специална мисия у сарацините в Багдатския халифат. Досегът му с културата на арабите несъмнено разширява неговите познания за калиграфското и преводаческото изкуство и развива уменията му за водене на публично прение (спор) по религиозни въпроси. В 860 г. Константин е натоварен с нова важна дипломатическа мисия, този път при хазарския хаган в Крим, за да пропагандира сред хазарите християнската религия. С него е и брат му Методий.

По време на тая мисия той научава еврейски език, занимава се с филологическа дейност и издирва мощите на римския светец Климент, което по-късно ще го направи популярен в Рим. В изпълнение на възложените му задачи Кирил Философ води многобройни полемики (спорове): с иконобореца Йоан Граматик, с юдеите, със сарацините-мохамедани. Във всички тези дебати той проявява обширни и дълбоки знания, голямо остроумие и необикновен полемичен талант.

Кой побеждава в двубоите?

Историята показва, че побеждава този, на чиято страна е правдата. Едно дело надживява враговете си, когато е за благо на народа и прогреса.

Двамата братя обичат славянския род и знаят, че без книги славяните са „слепи и глухи“. Ясно разбират, че писмеността им открива пътя към културата и свободата на новопокръстените народи; затова, когато римският папа решава да ги привлече и да ги използва в интерес на римската църква, те искат и неговия благослов.

Папата освещава славянските книги и благославя делото на Кирил и Методий. Този безпрецедентен за религията акт е причина в римската църква да екне литургия и на старобългарски език заедно с латинския. Това означава световно признание за старобългарския

език приравнен с латинския и гръцкия, признат като църковен и литературен език в Европа.

За буквите българският есеист Стефан Продев пише: „До тяхното създаване България била само силна, но не и велика. Тя имала плът, сътворена от Аспарух, но нямала дух. Имала дворци, но нямала училища. Имала крепости, но нямала библиотеки. Всички се бояли от меч и, но не се бояли от словото и и наричали великите и мъже варвари. България била като слепия Полифем – играчка в ръцете на хитрия византийски Одисей.“

Но ето, появили се буквите! Ръката, вдигнала меч, се протегнала и към перото. И редом с крепостите и оръжията работилници се появили училища, църкви и библиотеки. От този ден Аспарухова България не поставяла вече кръстче вместо подпис. Тя се научила на четмо и писмо, научила се да пише и да мисли.

Кирил и Методий създали духа на България.”

Когато през 863 г. великоморавският княз Ростислав отправя молба до византийския император да му прати учители, които да проповядват на славянски език, двамата братя Константин Философ и Методий заминават с нова мисия за Великоморавия, където в периода от 863 до 869 г. заедно със своите ученици извършват активна просветителска дейност сред дунавските славяни и обучават стотици свещеници и учители.

Константин Философ умира през 869 г. в Рим, приемайки монашеското име Кирил. Отношенията между Рим и Константинопол се изострят и немското духовенство във Великоморавия предприема жестоки гонения на православните проповедници.

След смъртта на Методий на 06.04.885 г. учениците на двамата първоучители са прогонени от Великоморавия и тръгват към България като към своя родина. Княз Борис ги приема радушно, дава им своето покровителство и условия да учат и проповядват на славянски език, чрез което спасява делото на Кирил и Методий.

Така България става люлка на славянската писменост и на старобългарската

книжнина чрез дейността на учениците Климент и Наум Охридски, епископ Константин Преславски и другите видни книжовници Йоан Екзарх, Черноризец Храбър, черноризец Докс, които под ръководството на княз Борис I и на цар Симеон създават Златния век на българската книжнина и култура.

Буквите - те са ключът към просветата и самостоятелното културно развитие на народите.

Делото на Солунските чудотворци е огромно. Те превеждат първите свети книги - Евангелие, Псалтир, Апостол, избрани служби на народен, говорим и общоизбираем език.

В създадената от Кирил творба „Беседа против триезичниците“ той защитава славянската писменост и нейното право на съществуване. Така славянските народи извоюват своята самостоятелност в религиозно и културно отношение.

Делото на славянските просветители има политическо и литературно значение. Кирил и Методий и техните ученици укрепват славянското самосъзнание и самочувствие със своите демократични идеи и смела борба за славянска писменост и богослужение. С писмеността, която създават, предпазват славяните от асимилация, подпомагат борбата им за културно и църковно самоопределение.

Хуманните идеи на двамата просветители намират конкретен израз, както в сътвореното от тях, така и преведените от гръцки на славянски език текстове - основа на всички славянски литератури. Общославянското значение на Кирелометодиевото дело означава разпространяването на писмеността и книгите далеч зад границите на Моравия.

Новопокръстена България приема и укрепва свещеното за всички славяни просветителско дело, предпазвайки се от духовните и завоевателски стремежи на Византия. От България то се пренася в Сърбия и Русия.

Славянското четмо и писмо улеснява културното общуване между славянските народи.

Нашият дълг, мижем да го наречем и мисия, е да пазим като ценно съкровище духовното наследство на светите братя!

Подготви Д. Христова

Честито Възнесение Господне – Спасовден!

“... и възкръсна в третия ден според Писанията и възлезе на небесата и седи отдясно на Отца“.(от Символа вярата)

В четвъртък на Шестата седмица след Пасха празнуваме Възнесение Господа Бога и Спасителя наш Иисус Христос. Тази година празникът се пада на 2 юни / 20 май.

Неслучайно Възнесение Господне е наречен Спасовден – Денят на нашето спасение, осъществено от Богочовека. Защото на Елеонската планина Господ Иисус Христос пред очите на голямо множество Свои ученици и следовници, сред които е и Майката Божия, пред очите на свидетелите се възнеса на небесата, в Своя Дом, като въздига отдясно на Отца и изкупената човешка природа.

Още докато бил с учениците Си, преди Своите страдания, Христос им обещал, че ще им изпрати Св. Дух, казвайки : „За вас е по-добре Аз да замина; защото, ако не замина, Утешителят няма да дойде при вас“ (Йоан 16:7).

А след Възкресението Си от мъртвите в продължение на 40 дни Господ им се явявал и приемал храна пред тях, за да

ги увери, че е самият Той – възкръснал. Именно в тия дни (от Възкресение до Възнесение Господне) Господ им изяснявал тайните на Царството Божие.

Делото на спасението е завършено. В шеметните висини на нетленния, неописуемия небесен свят се възкачва Богочовекът, възнеса се човешкото естество, което Той придоби при Боговъплъщението, възлиза човешкото естество, което поради прародителския грях бе изгонено от рая. Затова и триумфът на победата над древното проклятие днес е тъй пълен, тъй осезаем, тъй неописуем. Посрещнат от ангели, въздигнат на облак, като благославя Своите следовници Спасителят въздига изкупеното човечество. Защото знаем – Христос е Глава на Църквата. Главата се въздига – ще рече и тялото се въздига. И за нас – придобитите, изкупените, осветените, охристовените, небесната дверь е отворена, висината небесна е достъпна. Пътят на човек към Небето е тесен път. И ние вървим по него не сами за себе си, ние вървим след Христос. И на този път ще има и предателство, и страдания, и

Голгота, и Възнесение.

Със Своето Възнесение Господ прославя човешката природа. Възнеслата се човешка природа става причастна на вечната слава, величие и власт на Божия Син, защото Той сяда отдясно на Отца. Коего значи, че отдясно на Отца, от почетната, славната, победната страна се приобщава и грехопадналото, но въздигнато от Бога човешко естество.

Любовта на Спасителя към човека е самата Божия любов, а тя е вечна. Тя никога не секва, защото Бог е любов. Любовта на Божия Син обгръща човека през всички времена, не гасне и не отслабва никога. Тя е жива и вечна, както е жив и вечен нейният Извор. Възнесеният се всякога е при вярващите в Него. Вярващите в Иисуса всякога Го виждат, защото те са в общение с Него, те приемат Неговия живот, приемат плодовете на изкупителното дело, което Той е извършил и всички плодове на Духа, а „плодът на Духа се състои във всяка доброта, правда и истина“ (Еф. 5:9). Тези, които живеят чрез Иисуса, имат Неговия Дух. А които имат Неговия Дух, имат и Неговата сила, защото в това е животът на Иисуса, усвояван от човешките: проява на дух и сила. Поради това те дълбоко и неразривно са свързани с Него. А тия, които са Негови, изпълняват заповедите Му: „По това ще познаят всички, че сте Мои ученици, ако любов

имате помежду си“ (Йоан 13 :35).

За нас е много важно да възприемем това, което става в Църквата, тези стихире, които се четат, които звучат в храма, да бъдат не просто красиви звуци, а да разбираме техния смисъл. Църквата винаги ни говори, винаги напомня: Гореейте сърца, издигнете своите сърца, не затъвайте в блатото, в света, където човек все повече и повече се потапя – той вече не може да бъде свободен, защото той зависи от хората, от мненията, от парите, длъжностите и забравя, че той трябва да зависи само от Бога. Бог е Царят, след Него трябва да вървим по тесния път в Царството Небесно. Господ да помага и да пази всички!

Честит и благословен да е денят на нашето спасение, денят, когато Христос отвори за нас заключените небесни двери! Дано се окажем достойни, очистени в покаяние, за това велико призвание – възкачването на небето, където в непристъпна слава, макар и сред последните, Господ ще ни удостои да съзерцаваме онази неземна красота, която ухо не е чувало и око не е виждало!

Освен във всеки дом на православен християнин Спасовден в Цариградско се празнува в селата Желюша, Градине и Смиловци. Весело и приятно прекарване на празника!

Подготви Д. Христова

Делегация на градската община Гьорче Петров от Скопие посети Община Босилеград

Подписан меморандума за съвместна кандидатура за инфраструктурен проект

Ръководството на община Босилеград начело с кмета Владимир Захариев беше домакин на делегация на градската община Гьорче Петров от Скопие, Република Северна Македония, предводена от кмета Александър Стойковски. Двете общини подписаха Меморандум за трансгранично сътрудничество в рамките на Програмата за сътрудничество между Сърбия и Северна Македония.

„С македонските колеги сключихме споразумение за съвместна кандидатура за реализация на инфраструктурни проекти. В рамките на Програмата за сътрудничество двете общини заедно ще кандидатстват с инфраструктурен проект, който включва в нашата община да бъде положен втори слой асфалтова настилка и да бъде разширен пътят до църквата „Света Троица“ в с. Извор, а

македонските колеги също планират да асфалтират път до една църква в тяхната община“, каза кметът Владимир Захариев.

Общата стойност на проекта е 235 000 евро, от която сума Босилеградска община би получила 100 000 евро, докато собственото ѝ участие ще е в размер на 15% от стойността на инвестицията. Захариев посочи, че сега следва подготовка на проектната документация, а крайният срок за подаването на необходимите документи в Министерството на финансите на Република Сърбия е 8 юни.

В края на посещението си македонската делегация се отби до китното село Извор и църквата „Света Троица“, при което гостите останаха възхитени от уникалната архитектура на къщите в центъра на селото и от изключителната църква с прекрасния иконостас.

П.Л.Р.

В Босилеград бе отбелязана Седмицата на Червения кръст

В рамките на „Седмицата на Червения кръст“, която се отбелязва през месец май, Общинската организация на Червения кръст в Босилеград и тази година организира редица инициативи под мотото „Заедно правим света по-хуманен“. Кампанията се организира с цел да свързва хората чрез благотворителни инициативи и действия и да напомни на гражданите, че тяхната хуманност, добра воля, жест и дейност могат да правят света по-добро място за живеене.

По традиция ОО на ЧК организира тържество, на което награди победителите в тазгодишния ученически конкурс за рисунки под название „Кръвта означава живот“. По тримата най-добри ученици във всеки клас в ОУ „Георги Димитров“ и в подведомствените училища, както и в Гимназията, бяха наградени с грамоти, ученически пособия и тениски.

В рамките на „Седмицата на Червения кръст“ бе отбелязан и Международният ден на доброволното кръводаряване. По този повод доброволци на Червения кръст разпространяваха информационни материали в центъра на града с цел

популяризиране на доброволното кръводаряване. Босилеградските безвъзмездни кръводарители постоянно потвърждават своята хуманност и съпричастност към нуждаещите се, отзовавайки се масово на инициативите, които ОО на ЧК организира съвместно с Община Босилеград и Института по кръвопреливане в Ниш и Военномедицинската академия в Белград.

Екипи на Червения кръст посетиха и социално застрашените жители в най-отдалечените босилеградски села и на място им връчиха дрехи и обувки, събрани по време на хуманитарната акция „Солидарност на лице“.

По традиция и този път за учениците от пети и шести клас на основното училище бе организирана викторина под наслов „Какво знаеш за здравето? Какво знаеш за Червения кръст?“, а за най-успешните бяха подготвени символични подаръци.

По повод Седмицата на Червения кръст за всяко новородено бебе през този период ЧК е осигурил подарък.

П.Л.Р.

(Не)драматично и в Цариброд

Фалшив сигнал за поставена бомба

Царибродското основно училище „Христо Ботев“ и целия град тези дни разтърси информацията за поставена бомба в училището. Предупреждението пристигнало по мейл на учебното заведение.

Деца пропуснаха учебните занятия и си отидоха вкъщи, а представителите

на реда след проведена акция по разследване стигнаха до извода, че сигналът все пак е фалшив.

От училището съобщиха, че пропуснатите часове ще бъдат наваксани онлайн.

Б. Димитров

„Танц с Европа“ и в Цариброд

Абитуриентите от Гимназията „Св. св. Кирил и Методий“ и „малките абитуриенти“, съответно учениците, които завършват осми клас в училището „Христо Ботев“, тези дни в центъра на града участваха в традиционното мероприятие „Танц с Европа“.

52-ма ученици от гимназията и 59-има от основното училище танцуваха в ритмите на Щраусовата оперета „Сляпата мишка“.

Традицията се завърна в Цариброд след две години по известните причини.

Б. Димитров

Ученици от ОУ посетиха Радио Босилеград

В рамките на програмата за извънкласно обучение и междупредметни компетенции, ученици от осми клас на Основното училище „Георги Димитров“, придружавани от преподавателката си Милена Миленова, посетиха редакцията на Радио Босилеград.

Екипът на радиото запозна децата с дейностите на медиата и с основите на журналистическата професия - съб-

щаването и предаването на новини на масовата аудитория чрез интерпретация на информация за актуални събития, теми, явления, личности, представена в различни журналистически жанрове.

Учениците с голям интерес разглеждаха студиото и оборудването на медиата и задаваха най-различни въпроси на журналистите и техници.

П.Л.Р.

Делегация на НС на българското национално малцинство ще бъде гост на НС на унгарското малцинство

Делегация на Националния съвет на българското национално малцинство в Сърбия начело с председателя Стефан Стойков и представители на институциите от сферата на образованието, културата и медиите, от 26 до 28 май т.г. ще бъде на посещение на Националния съвет на унгарското национално малцинство в Сърбия в град Суботица.

Стойков изтъкна, че целта на посещението е обмен на опит в сферите на образованието, културата, медиите и служебната употреба на езика и писмото между двата национални съвета. Той посочи, че събитието се организира с подкрепата на мисията на Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа (ОССЕ) в Сърбия.

По време на посещението си в Суботица нашата делегация ще посети седа-

лицето на НС на унгарците, медиите на унгарски език - „РТВ Панон“, вестник „Маджар Со“ и седмичника „Хет Нап“, както и културно-образователни институции, градския музей и суботишката синагога.

Стойков подчерта, че сътрудничеството между двата съвета е изключително добро и припомни, че миналата година делегация на НС на унгарското национално малцинство в Сърбия, начело с председателя г-н Йене Хайнал, е била на посещение на нашия НС, когато обиколили училищата и културните институции, общинската администрация и медиите в Босилеград и тогава по време на срещата се договорили тази година представители на нашия НС да посетят Суботица.

П.Л.Р.

Босилеград

Разширяване на градския водопровод към с. Млекоминци

Община Босилеград започна реализацията на проекта „Разширяване на градския водопровод към село Млекоминци“. Проектът включва удължаване на градската водопроводна мрежа с около 3 километра, към която ще бъдат свързани около 50 домакинства от централната част на селата, разположени от двете страни на регионалния път Босилеград - Граничен преход Рибарци.

Към новия водопровод ще бъде свързана и някогашната овцеферма на „Напредък“ в село Радичевци, с което ще се създаде възможност новият собственик да открие фермата отново.

Стойността на проекта е около 15,5 милиона динара, а 20% от сумата ще бъдат отпуснати от общинския бюджет. Изпълнител на работите е фирмата „Инвестпродукт“ ДОО от Лебане, а една

част от проекта ще реализира публичното предприятие „Услуга“. Срокът за завършване на работите е 150 дена от започването им.

„Проектът за разширяване на водопровода се финансира от Програмата на Министерството на селското стопанство за субсидиране на проекти в двадесет общини с по-малко от 10 000 жители“, каза кметът Владимир Захриев и благодари на държавното ръководство, министъра на земеделието Бранислав Нединович и Дирекцията за водите за отпуснатите финансови средства за реализация на проекта.

Захриев добави, че общината вече планира и разрешаването на проблема с водоснабдяването в село Ресен.

П.Л.Р.

Подаръци за Дома за стари и пенсионери в Цариброд

Линейка, асансьор, пералня...

Домът за стари и пенсионери в Цариброд неотдавна се сдоба с линейка. Подаръка идва от Министерството на труда, трудоустройването, социални и борчески въпроси и Министерството на здравеопазването на Сърбия.

Пред местния електронен портал ФАР директорът Габриела Петрова се похвали, че в сградата на ведомството е инсталиран нов асансьор, че е построена нова хидрантова мрежа, която е условие за продължаване на работите по адапти-

ране на помещенията на втория етаж, и че неотдавна от Министерството на труда, трудоустройването, социални и борчески въпроси са получени пералня и машина за миене на съдове.

Тя посочи, че в Дома за стари в момента престояват 94 клиенти, 45 от които са в категорията „зависими“, съответно, които не могат да се движат самостоятелно.

Б. Димитров

Царибродска община ще тегли средства от конкурс

Около 1,3 милиона динара за залесяване и затревяване

Община Цариброд получи 1 277 000 динара от Министерството на околната среда на Сърбия за залесяване и затревяване. Средствата ще тегли за проекта си, с който кандидатства в конкурс на министерството.

По този случай представителят на местното самоуправление Славолуб Маноилов тези дни подписа договор за съфинансиране с министърката Ирена Вуйович. Проектът е с обща стойност около 1,6 милиона динара, което означава, че част от средствата ще бъде обезпечен от бюджета на Царибродска община.

Освен този на Царибродска община, приети са още 41 проекта от областта на залесяването и затревяването, които ще бъдат реализирани в общо 37 местни самоуправления в Сърбия.

За съфинансиране на проекти посоченото министерство е обезпечило 100 милиона динара.

Б. Димитров

УНХЦР стартира проект за интеграция на мигрантите с местното население

С цел интеграция на мигрантите от бежанския център в Босилеград в местната общност Организацията на ООН за бежанците - УНХЦР, стартира проекта „Банка на времето“. По този повод неотдавна в помещенията на Интеграционния кът за мигранти, който се намира отсреща на сградата на Общинската администрация в Босилеград, УНХЦР в сътрудничество с организацията „Сигма плюс“ от Ниш организира промоция на проекта. Освен мигранти от лагера в

нашия град на събитието присъстваха и представители на местното самоуправление и граждани.

Проектът предвижда обмен на знания, услуги, умения и опит между мигрантите и местното население чрез така наречената „Банка на времето“, като по този начин да бъдат укрепвани взаимните отношения и да се изгражда взаимно доверие между мигрантите и местното население. Организаторите посочват, че като валута в тази

своеобразна банка се използва „един час“, така че всеки регистриран член на банката, който прекара един час в предоставяне на помощ или услуги на друг член, осъществява правото да получи услуги, знания и умения от друг член за същия период от време.

Този модел на взаимопомощ съществува в много страни по света, а особено е разработен в Италия.

Организаторите ще популяризират проекта и чрез социалните мрежи, а изготвени са и рекламни материали на няколко езика.

П.Л.Р.

ПОСЛЕДНОТО ПЪТУВАНЕ

Стрелката на инструменталното табло показваше максимална температура, а вентилаторът никак да се включи. Новак намали скоростта, включи мигача, спря на първия паркинг и изключи двигателя. Веднага отвори капака и малко изчака. Знаеше, че наблизо няма нито автосервиз, нито автомеханик, та няма от кого да очаква помощ. Единственото решено бе да свърже вентилатора и акумулатора директно с жица, поне докато не излязат по нанагорнището, а сетне няма проблем, двигателя по нанадолище не се загрива. За да охлади мотора, повдигна тапата от радиатора и в същия миг отскочи встрани – гореща пара и кипища вода бликнаха и замалко не го опариха. След това взе отверка и парче жица и започна нещо да човърка около двигателя. Луна остана да седи на задната седалка и мълчешком и безцелно да наблюдава далечните планини. Знаеше, че е непримерено да се намесва в работа, в която не може да помогне.

След няколко безуспешни опита Новак нервно ритна колата и напсува. Някога такива дребни дефекти решаваше за миг, а сега никак. Машинално погледна към Луна. Тя се облегна на седалката и подрямваше. Беше слабичка и чакането на слънцето никак не ѝ беше приятно, но не го показваше. От оня ден, когато лекарите ѝ казаха, че боледува от коварна болест и че я чака тежка операция и дълготрайна терапия, всичко в живота ѝ се промени. Оттогава ѝ се струваше, че и Новак се промени, стана нервен и нетърпелив. Затова сега мълчеше и се държеше незаинтересовано.

Времето беше хубаво, денят топъл и осветен от слънцето. И от двете страни край пътя ниви, в които работеха селяни. Беше началото на септември, време за събиране на реколтата, а „ораниците“ да се подготвят за следващата сеитба. Слънцето печеше Новак право в главата и той бе принуден от време на време, вместо шапка, да слага кърпата, с която бърпеше изцапаните си ръце.

- Може би щеше да е по-добре, ако бяхме пътували по магистралата, там минават много коли, може би някой... – започна Луна, но въздъхна и се замълча.

- По магистралата не може да се кара по-бавно от предвидената скорост – каза Новак и в същия миг в главата му мина мисълта, от която остана парализиран.

Мисълта, която му дойде оня ден, когато разбра, че Луна боледува от карцином. Няколко пъти я отблъкваше, но малко-малко и тя се връщаше пак. Студенина мина през тялото му, а в очите му се показва страх. От силното вълнение усети бодеж в гърдите.

Повече от една година Новак криеше от Луна, че и той боледува от карцином. Беше му жал да я натоварва с такива тежки проблеми. Знаеше, че тя не може да му помогне, само ще се измъчва и ядосва.

Докторите му предложиха оперция, но той отказа. Знаеше, че от коварната болест не може да се излекува, а само ще го тормозят и ще му продължават агонията. Животът е хубав само докато човек е здрав, а на този, заболял от тежка болест, удължаването на живота му означава и удължаване на мъките. Наближа-

ваше седемдесетте и смяташе, че това е хубав век. Затова реши да живее и търпи болки докато може да се движи и да обслужва себе си, а след това сам ще си прекрати мъките. Искаше да свърши някои работи, за да остави след себе си вичко изчистено и да пощади Луна от неприятностите, които обикновено предстоят. Но, когато лекарите съобщиха диагнозата на Луна, той промени първоначалното си решение... Може ли сега да я остави сама? Не! Тогава му хрумна мисълта – намерението ще осъществи, но заедно с Луна. Не искаше обаче да го стори без тя да знае. Нищо важно в живота не е направил, а да не го е обсъдил предварително с Луна. Чакаше подходящ момент да ѝ съобщи намерението си. Може би сега е тоя момент, помисли и нервно дръпна нещо в двигателя и виж вентилатора се включи и забръмча.

Новак влезе в колата, запали и тръгна. Нежно погледа Луна, готов да ѝ съобщи своето намерение, но когато видя как тя внезапно се ободри, понеже могат да продължат пътуването, мисълта му замря. „Ще се боря до последни сили само да удължа живота си макар с един ден“, припомни си той думите на Луна, когато излязоха от болницата. Возеше бавно и внимателно, защото автомобилът беше стар и твърд за каране, а пътя с много дупки.

Дълго мълчаха. Новак беше съсредоточен по какъв начин да ѝ съобщи своето предложение. Беше убеден, че това е най-доброто решение, иначе и двамата ще доживеят ужасни дни. Какво ще прават сами и болни? Децата им са далече, синът в Нови Зеланд, а дъщерята в Австралия, така че от тях няма помощ. Няколко пъти ходиха при тях, но това не беше пътуване, а истинско измъчване. Полетите продаждаваха повече от двадесет часа в едната посока, с по няколко часа чакане за връзка, а те стари, немошни, език не знаят... При децата нямаше начин да живеят, макар че и едното и другото им предлагаха. Как щяха да живеят в семейство, в което един од най-близките им не знае техния език, внуците също така, всичко им е чуждо и странно. Пенсиите им не стигат за разностите, а те не искат ничия помощ.

Новак се страхуваше, когато Луна чуе предложението му да не изпадне в депресия. Колата сякаш пълзеха. Луна спокойно седеше и мълчеше.

- Знаеш ли какво Луна? - започна Новак и усети как гласът му затрепери. Малко се накашля и продължи. - Мисля, че за нас това е най-добре.

- И аз си мислех за това. Сами ще се борим. Децата няма да натоварваме.

- Как да ти кажа, струва ми се, че единствено това ни остава – каза Новак.

- Не знам за какво точно мислиш, но вярвам, че децата ще се съгласят.

-Защо трябва да се съгласяват? Това ни касае само теб и мен. Когато разберат, ние ще бъдем далече и нищо няма да ни докосва.

Пред очите на Новак пак се замота филм за бъдещия им живот - те двамата немошни, тежко болни и неподвижни, а помощ от никаде. И още по-лошо, как ще живее оня, който остане сам.

Колата едвам се движеше по нанагорнището. „Като стар човек, затова и тя

трябва да свърши заедно нас.“ - помисли си Новак. И отново: „Сега! Острите завои и стръмния наклон към реката са идеални условия.“

- Не знам за какво си мислил Новак? – каза Луна, сякаш за себе си.

Новак не ѝ отговори. Неговия ум беше потънал в мрак. Нещата му се сториха недействителни, като блянове. Усети главозамайване и силно затрепери.

Когато се качиха горе на водораздела, следваше дълъг наклон, Новак пак спря автомобила. Долу, в отвесния каньон, хучеше реката.

- Защо застана? – попита Луна.

- Да изключа вентилатора. Няма нужда да работи докато слизаме, отговори той, но не отвори капака, а мина малко напред и застана. С възхищение взе да наблюдава прекрасната панорама, която се откриваше пред него. Това бяха гористи набръчкани планини, изрязани от дълбоки клисури. Имаше впечатление, че цялата вселена вдиша въздуха от тия девствени гори. Очарован от красивата зеленина, Новак не забеляза, че и Луна е излязла от колата и стои край него.

- Каква красота! – каза тя възхитително.

Новак се обърна към нея, хвана я за ръка и я прегърна. Тя трепереше като суха клонка на вятър. „Да, каква красота!“ - потвърди думите ѝ, а след това въздъхна дълбоко. В същия момент усети някаква тъга в душата. През целия живот си мечтаеше да дочака пенсия, за да се посвети на обикаянето на културно-историческите забележителности и кръстостване из тези планини. Пенсиите дойдоха, но за съжаление с тях и болестта, а неговите мечти ще си останат само въображения.

- Луна, ние това трябва да го сторим! - каза Новак с несигурен глас.

Тя, сякаш не го чу. С широко отворени очи, удивително наблюдаваше слизащите завои, които водеха към реката. Бледото ѝ набръчкано лице я правеше много по-стара отколкото беше. Сега, когато най-накрая с Новак можеха да се посветят един на друг, дойде болестта. Тежка и неизлечима. Погледна към Новак, както стоеше прав и жизнен и си помисли. „Кой знае какво ще бъде след мен? Вероятно ще се ожени втори път... Такива са мъжете.“ - и се сепна, „откъде пък сега ревност!“ В тези моменти започнаха да нахлуват спомени от младостта ѝ. От най-ранното детство, моминство, образование, женитба, деца... Беше млада, влюбена и жизнена. Не са се много наслаждавали на живота – трябваше да се работи, много отричане, дом да се създава, деца да се изучат... Но през цялото време тя и Новак се обичаха много.

Върнаха се в колата. Бяха унили и потиснати.

- Мисля, че е най-добре да приключим заедно. Всяко друго решение е пъклено - каза Новак щом излязоха на пътя.

- Как можеш да си помислиш такова нещо? Това зависи от Бога, а не от нас.

- Не, само от нас.

Луна побледя още повече. Втрещено гледаше напред. Извесно време мълчаха. Новак се разкал. По-добре щеше да бъде да не ѝ бе казал нищо, а да стори каквото е намислил.

- Неца! Искам да живея, докогато ми е съдено!- каза Луна.

- Знаеш ли какви мъки ни чакат, а ние сме безсилни?

- Уплаши те моята болест. Че защо така? Защо пък и ти? Ти си здрав и крепак...Ти можеш и трябва да живееш. Знам, с мен такава болна неща ти бъде лесно, но не се притеснявай, аз няма да съм за дълго.

- Не исках да ти казвам, но трябва да знаеш. Много е важно. И аз боледувам от същата болест. Значи и мен ме чака това, което и теб.

- Лъжеш! Лъжеш Новак! Искаш да ме утепиш! Или пък може би...закашля се и не успя да си изкаже думите.

- Не, не те лъжа. Самият факт, че боледувам от карцином ме довежда до лудост.

- От кога боледуваш?

Новак извади от самото някакви хартии и ги хвърли на седалката. „Не виждам без очила“, каза Луна, а ръцете ѝ толкова трепереха, че едвам държеше хартиите.

- Отпреди една година. Казаха ми, че имам карцином на стомаха. Дават ми прогноза максмално две години живот, ако се оперирам. Не исках операция. Веднага щях да приключа със себе си, но ми беше жал за теб.

- Трябва ли на децата да оставим проклетия? Как ще живеят, когато разберат, че родителите им са самоубийци? Помисли ли си за това, когато решаваше?

- За децата и останалите ние сме страдали в катастрофа.

Пак замълчаха. Новак забеляза драма в очите на Луна и му домъчня. Тя беше уплашена и очевидно неподготвена да се срещне с момента на своето изчезване. Беше като хипнотизирана, без реакция. И Новак затрепери, когато си помисли, че е настъпил тоя момент. Малко му липсваше да се откаже от намерението си. Нещата му се сториха недействителни, като сновидение. Сякаш го обзе страх. Не е същото, когато си мислиш за смъртта, която ще дойде след месец или година и когато настъпва в следващия момент. Храбростта, която го придружаваше повече от една година, като че ли изчезна и то в момента, когато най-много му трябваше. Но в тоя миг някаква светлина блясна в главата му. Пред очите му се появи сестра му, която последните часове от живота си проведе в тежки непоносими мъки и болки. Ужасяваше се при помислите, че и тях двамата ги чака същата съдба. Ръцете му бяха изпотени, устата се свиваха в гримаса, а погледът му обхваща целия планински масив.

Слънцето вече кимваше към запад. Пътят беше сух и пращен, така че след автомобила се вдигаше облак от прах. Там някаде в падините се белееше стадо овце. А долу, в дъното на каньона, заканващо реве реката. Това диво бучене нарастваше с добляването до реката. Когато дойдоха до последния завой, кадето наклона висеше на около хиляда метра над водата, Новак се обърна към Луна и каза.: „Нищо друго не ни остава.“ - гласат му звучеше като утеха.

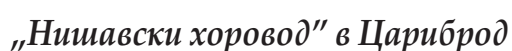
- И как мислиш да го направиш? - спокойно и решително попита Луна.

-Просто. Ето как! - каза Новак и натисна педала на газта.

Гумите запищяха, а колата с голяма скорост пресякоха завоя и полетаха към пропастта. Луна писна и панически се хвана за бравата.

В следващия момент колата плясна във водата и потъна.

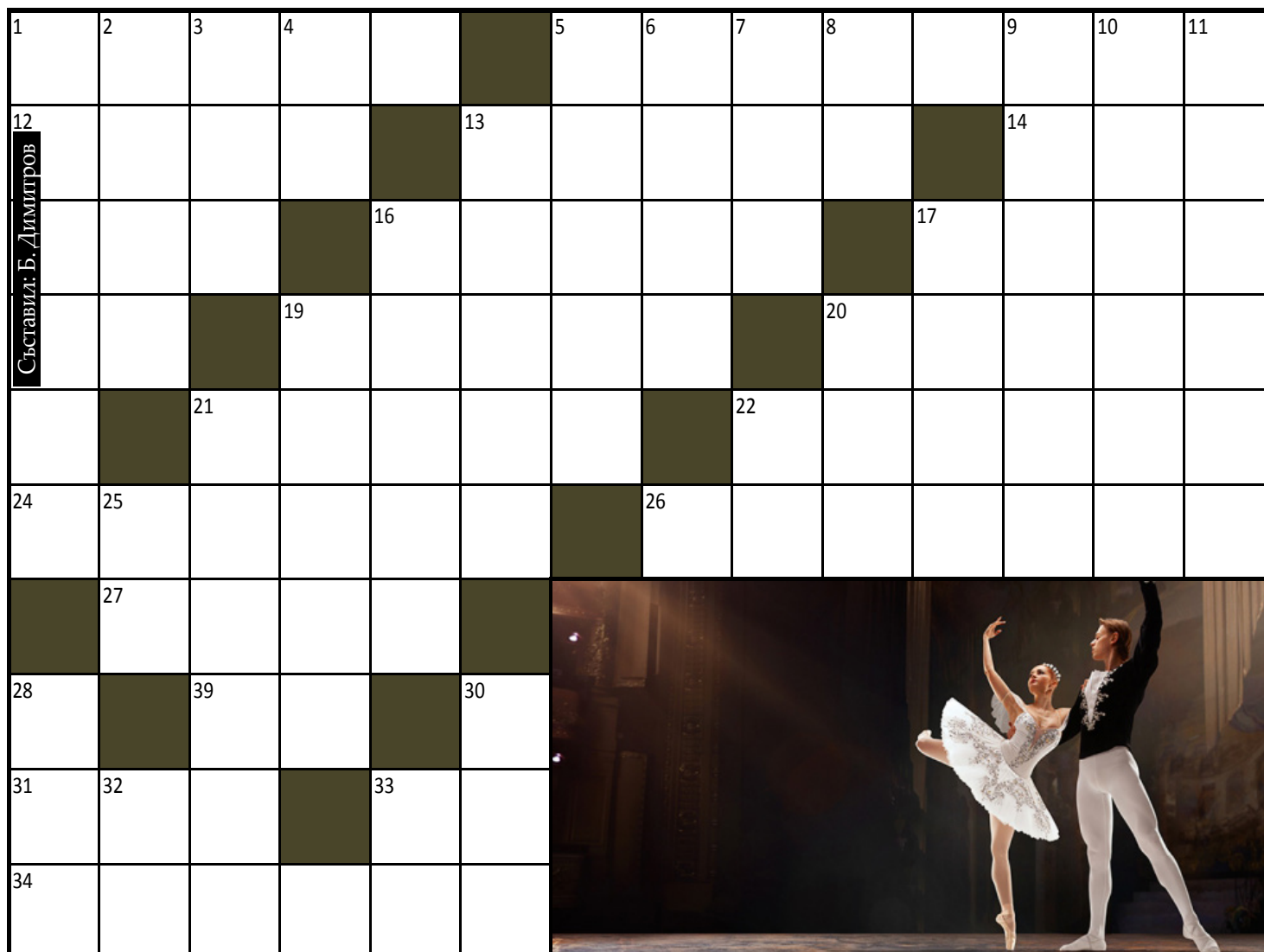
Симеон Костов

ното дружество „Цариброд“. Причините, споделиха те, бяха две – прогнозата на времето предсказваше, че може би ще има дъжд, в който случай проявата, ако се провежда под открито небе, ще се провали, а танцьорските обувки (които струват по няколко десетки евро) ще се развалят и ще станат почти негодни за по-нататъшна употреба. Втората е – за събитието е трябвало да се информират полицейските органи, които да спрат транспорта по главната улица, а това вече би било ненужно напрежение не само за организаторите, но и за фолклористите от ансамблите.

Б. Димитров

Б. Димитров

Отвесно: 1. Сръбското название за змията пепелянка. 2. Съюзна държава в Индия. 3. Републиканска избирателна комисия (съкр.). 4. Иван Митов (иниц.). 5. Член на масонска ложа. 6. Град в Източна Хърватия. 7. Лекарство, медикамент. 8. Кон (поет.). 9. Който се отнася до опера. 10. Град в Албания. 11. Името на революционера Кершовани. 13. Феодална дворянска титла в Западна Европа. 16. Порив, увлечение. 17. Легендарен испански живописец (Салвадор). 19. Планина в Хърватия. 20. Изобретателят на телефона (Александър). 21. Човек с нерационално поведение. 22. 18 и 20 буква. 25. Египетски бог на слънцето. 28. Илия (галь.). 30. Някогашна политическа коалиция в Сърбия. 32. 15 и 12 буква. 33. Ленка Еленкова (иниц.).

Ученици от босилеградското ОУ участваха в Младежките спортни игри в Сурдулица

В организация на Спортния съюз на Община Босилеград около 60 ученици от Основното училище „Георги Димитров“ участваха в мероприятиято „Дунав застраховане - Младежки спортни игри“, което се проведе на стадиона на футболния клуб „Радник“ в Сурдулица.

Заедно с връстниците си от Сурду-

лица, Владичин хан, Власотниче и други места децата от Босилеград се състезаваха в различни спортове и забавни игри - „баскетбол 3х3“, футбол, лека атлетика, „Между два огъня“ и др.

Най-голям успех сред нашите състезатели осъществи Никица Симонов, който спечели второ място в надбягването на 60

метра за деца родени през 2013 година и по-млади.

На второ място се класира и отборът, съставен от деца до 10-годишна възраст, който участва в играта „Между два огъня“.

С бронзови медали се закичиха босилеградските момичета в състезанието „баскетбол 3х3“, както и смесеният отбор от момичета и момчета до 9-годишна възраст.

Председателят на Спортния съюз на Община Босилеград Владица Манасиев посочи, че децата от Босилеград

са се представили отлично във всички спортни дисциплини, а голям брой от тях се е закичил и с медали. „Не е важно кой ще стане победител, а най-важното е самото участие на децата, което им дава възможност да придобиват здравословни спортни навики, да разширяват познанията си и да развиват спортния си дух“, каза той.

Разходите за участието на нашите спортисти в това събитие изцяло пое Община Босилеград.

П.Л.Р.

Празнуваме още едни равноапостоли

Св. Св. цар Константин и царица Елена

Тази година следващия ден след Възнесение Господне (3 юни/21 май) Православната църква почита още двама равноапостоли - светите цар Константин и неговата майка царица Елена.

А ето каква е заслугата двамата светии да бъдат чествани от християнския народ. Царуването на император Константин е едно от най-важните в историята. При него християнската вяра, тъй дълго преследвана, станала свободна в обширната римска империя. Три столетия жестоките гонения не могли да попречат на разпространението на словото Божие. В началото на IV в. сл. Христа, двамата императори Диоклециан и Максимиан, за да изкоренят християнството, което те смятали за опасно за своята държава, издали указ, с който заповядали да се разрушават всички християнски храмове, христия-

ните да бъдат лишавани от граждански права, да бъдат предавани на мъчения, робство, заточения и смърт. Това било едно от най-дългите гонения – цели десет години във всички области на Римската империя продължавали жестокостите над християните. Единствено в Галия (днешна Франция) управляващият цезар Констанций Хлор се стараел да смекчи императорските заповеди, а по-късно, когато сам станал император, прекратил гоненията в своите области. Той бил миролюбив и великодушен човек и уважавал християните за техните добродетели.

Св. Константин бил най-големият син на Констанций Хлор, роден от първата му жена Елена, която нямала знатен произход, но била умна и красива. Той бил красив, храбър и добродетелен мъж, обичан от народа и войската.

Когато Констанций умрял в Британия като император на Западната римска империя, Константин бил веднага провъзгласен за император вместо баща си. Това станало през 306 г. Тогава той бил на 34 години, но управлявал с любов, великодушие и мъдрост. Не преследвал християните и областите, които управлявал, се радвали на мир и благоденствие. Останалите части на империята обаче страдали от жестоки владетели. В Италия управлявал Максенций – зъл и користолюбив цезар. Римляните не могли да търпят повече игото му и през 312 г. се обърнали с призив към Константин, да ги избави от угнетителя и да ги приеме под своя власт. Константин събрал войска и тръгнал към Италия. Максенций пригответил срещу него огромни сили, но Господ помогнал на Константин. Когато приближавал Рим, изведнъж по обед ясно видял на небето сияещ кръст от звезди с надпис: „С това ще победиш!“. Всички били обзети от страх и сметнали знака за лоша поличба, защото римляните употребявали кръста като най-безчестното оръдие за смъртно наказание. Но същата нощ на Константин се явил сам Исус Христос и му заповядал да направи знаме, което да прилича на кръст, и да изобрази кръстове на оръжията, шлемовете и щитовете на войниците. Константин изпълнил заповяданото. Под спасителния знак на кръста той победил Максенций, който искал да се спаси чрез бягство, но паднал в река Тибър и се удавил. Римляните провъзгласили Константин за император, а на триумфалните порти, които били построени в чест на неговата победа, той заповядал да напишат, че победата е удържал с Божията помощ. По-късно на един от площадите издигнали статуя на

Константин с дълго копие в ръка, което накрая завършва с кръст, а надписът гласи: „Чрез този спасителен знак аз спасих града от игото на тиранина.“ Указа, който св. Константин издава през 313 година, се нарича Милански едикт, с него са прекратени гоненията на християните и християнската вяра получила свобода.

Още едно важно събитие е свързано с двамата светии - Почитайки дълбоко Кръста Господен, с чийто знак побеждавал своите врагове, Константин копнеел да намери кръста, на който бил разпнат Христос. Затова през 325 г. той изпратил в Йерусалим своята майка, царица Елена, която много по-рано била приела християнската вяра. Там заедно с йерусалимския патриарх Макарий тя започнала разкопки. Под Капитолия била открита недокосната от времето гробницата на Христос, а малко по-далеч – в яма – кръстовете на двамата разбойници и животворящият Кръст Господен. Константин заповядал на това място да се издигне базилика „Гроб Господен“, чието строителство започнало през 326 г. и завършило през 335 г. Храмът бил разрушен от персите през 614 г., отново издигнат и отново разрушен до основи през 1009 г. По-късно възстановеният от Константин Мономах храм бил доукрасен от кръстоносците, но отново изгорял при силен пожар през 1808 г. След време е възстановен от Гръцката православна църква.

Като място на раждането на Константин Велики се посочва град Наиса, днешен Ниш, който всяка година чества своя патронен празник с бройни тържества и важни гости на града. Честит празник!

Подготви Д. Христова

Възпоменание
Навършиха се ДВАДЕСЕТ ГОДИНИ без
милиа ми брат
НОВИЦА НАЙДАНОВ

Съдбата те грабна в най-хубавите ти години.
Преждевременно напусна този свят, а на нас
остави дни, изпълнени с болка, мъка и сълзи.

Почивай в мир, мили брате!

Хубавите спомени за теб пази сестрата Сунчица

В НБ „Детко Петров“

Представени книги на Кая Панчич Миленкович

Известната пиротска поетеса и журналистка Кая Панчич Миленкович тези дни представи двете си най-нови стихосбирки „В две крачки“ и „Лица на любовта“ пред любителите на поезията в Народната библиотека „Детко Петров“ в Цариброд.

За творчеството на авторката говориха и с нея разговаряха Елизабета Георгиева и Албена Милева.

Кая Панчич Миленкович пише поезия и проза. На хората от Пиротски окръг

може би е най-известна като журналистка, предвид, че дълги години е работила в пиротския ежеседмичник „Слобода“.

Родена е през 1958 г. в пиротското село Рагодеш. Гимназия е завършила в Пирот, а се е дипломирала във Философския факултет в Ниш по специалността социология.

От известно време е в пенсия.

Б. Димитров

Нишкият университет – домакин на изследователски проект на големи данни

В Ректората на университета в Ниш започна семинара по изследователския проект „Innovations for Big Data in a Real World“ (iBIGworld) по програмата ERAZMUS+, в който освен академични преподаватели от Сърбия участват и техни колеги от университетите по библиотекознание и информационни технологии (УниБИТ) от София и университета в Белско-Бяла (Полша).

Преподавателите от Националния университет „Тарас Шевченко“ в Киев, Украйна, като част от проекта, който стартира в края на 2020 г., не участват, поради войната в тяхната страна.

Ръководителят на екипа сръбски преподаватели проф. Деян Ранчич заяви, че основната цел на проекта е да обедини висшите училища и бизнеса, като с това сътрудничество да осигури иновативни решения за разработване на експерти от BigData

Проектът ще създаде и обучителни материали в областта на големите данни, като рамката е основата на насоките на

Института по енергетика и електроника (IEEE) за големи данни в машинното обучение.

Академичните състави си поставиха четири основни изследователски задачи: създаване на База от Данни с практики в областта на големите данни, формулиране на изискванията за обучение в областта на обработка на големите данни, създаване на образователна рамка в областта на големите данни и създаване на обучителни материали в областта на големите данни.

На семинара в Ниш освен проф. Ранчич от наша страна участват и проф. Ванче Бойков, проф. Оливера Пронич - Ранчич, проф. Марко Димитриевич, проф. Небойша Раичевич и доц. Никола Данкович.

Консорциумът се координира от професор Васил Марценюк от Полша.

Следващият семинар ще се проведе в София.

Сунчица Бойкова

Селскостопански производители от Босилеградско на панаира в Нови Сад

В организация на общината двадесетина земеделци и животновъди от Босилеградско посетиха 89-ия Международен панаир на селското стопанство в Нови Сад. Посещението на панаира, което общината ежегодно организира за селскостопанските производители от нашия край, бе въстановено след пауза от две години поради пандемията от ковид 19.

Животновъдите и земеделците от Босилеградско имаха възможност да се запознаят с най-съвременните трактори, косачки, комбайни и други селскостопански машини, различни породи крави, овце, коне и други домашни

животни, както и с новите техники и методи, които се прилагат в земеделието и животновъдството и др.

Община Босилеград и тази година изцяло пое разносните за транспорта на посетителите на панаира.

Най-голяма атракция на панаира бе бикът Велиша, а най-скъпата машина бе комбайнът на стойност 450 000 евро. На 89-ия Международен панаир на селското стопанство в Нови Сад се представили около 1 100 фирми - изложители от двадесетина държави. Страна партньор на фестивала тази година бе Унгария.

П.Л.Р.

В Босилеград ще бъде представен романът на Стефан Иванов „Песента на Славей“

Стефан Иванов, учител по история, политик и общественик от София, представи първия си роман „Песента на Славей“ в салона на КИЦ в Босилеград.

На събитието присъстваха ученици от тукашната гимназия, учители и граждани.

В изказването си авторът изтъкна, че романът проследява живота и съдбите на обикновени хора в комунистическа България през 1984 г. по време на възрожденския процес и насилствената смяна на имената на мюсюлманите. В романа няма предварителни положителни и отрицателни герои, а всъщност има 5 главни героя, различни по местоживеене, социален статут, характер и пр., които по това време се срещат в Момчилград.

Иванов посочи и че в романа е наблегнал на човешките отношения и на вечната борба за доминация между доброто и злото във всеки един от нас. „И тогава, и сега има и почтени, и долни хора - хора, които се борят за истината, но и хора, които търгуват с истината. Всяка отговорност винаги е лична“, заяви авторът.

Книгата е издадена от Издателство „Българи“, а вече е преведена и на албански език.

Стефан Иванов, който в момента е преподавател по история и зам.-директор на едно училище в София, изтъкна, че не е професионален писател, но, ако му дойде вдъхновение, отново ще напише книга.

П.Л.Р.

Афоризми

Симеон КОСТОВ

- В прозаичната литература читателят се запознава с онова, което е написано, в поезията с онова, което е мечтателно, а в афоризма - със себе си.
- За плячкосване на частно имение се отива в затвор, а за държавно - в парламент.
- Комунизмът повдигна цената на работника, а капитализмът - изнудването.
- За нас образец на братска любов са: Каин и Авел, Ромул и Рем...
- Използване на човешкия мозък е по-малко от един промиъл. За повече трябва ум.
- Всичко е под контрол. И контрола.
- Всичко що е държавно не ми е чуждо.

